

1. Vad var det i Louise Bourgeois bilder som intresserade er och hur har ni utgått från dem i arbetet med Röd?
2. Hur har ert samarbete och er arbetsprocess sett ut i mötet mellan musik och dans?
3. Vad kan man som publik vänta sig att möta på scenen?
4. Har ni några särskilda konstnärliga/musikaliska/koreografiska förebilder?
5. Beskriv Röd med tre ord:

ANDERS SVAR:

1-2.

En gouache eller en akvarell är som en improvisation. Man kan inte ångra sig, bara förhålla sig till det man just målat, till skillnad från t.ex. oljemålning då man kan skrapa bort eller måla över. Detta påminner mycket om mitt arbetssätt att improvisera musik utifrån olika tematiska idéer men med öppenhet för rummets och nuets impulser. (Ordet improvisera kommer från latinets improvisus som betyder oförutsedd). Och det är att fånga det kreativa ögonblickets magi som är improvisationens kärna!

När vi arbetade fram vårt material så skedde det genom just gemensamma improvisationer i ett rum med vita väggar där en del av gouacherna var uppsatta. Fraseringen i musiken skapades i tätt samspel med rörelsen och den emotionella undertexten utifrån olika bilders karaktär.

För att få impulser till mitt musikaliska material så reflekterade jag över den tid och kontext som Bourgeois verkade i som ung i Frankrike och drog paralleller till såväl sen impressionism som tonsättaren Olivier Messiaen. En annan impuls var talet fem som var centralt i hennes konstnärskap och i bilderna (5 blomblad, 5 personer i familjen etc). Flera stycken är baserade på en pentatonisk (5-tons) skala som i sin tur är extraherad ur Messiaens tredje modus.

En annan inspiration var färgen i olika nyanser av intensivt rött, och bildernas bitvis råa uttryck. En kombination av värme och rak direktitet. Bourgeois började på dessa gouacher vid 95 (!) års ålder och jag upplever dem som helt kompromisslösa i sitt berättande, utan hänsyn till finess eller behag utan med det raka uttrycket hos den åldrade konstnären med ett livs erfarenheter och kunskap destillerade i det skapande ögonblicket. Både rätt, ärligt, komplext och vackert! Hur skulle jag kunna uttrycka det i musiken? Jag arbetade mycket med klang mina blåsinstrument och att tonen och dess färg och kvalitet i sig skulle kunna berätta mer eller lika mycket som melodierna.

Musik och dans skapades i symbios med varandra och resultatet hade inte blivit detsamma utan detta arbetssätt. Våra olika ingångar i verkens tematik inspirerade och utmanade oss att göra nya saker. Föreställningen är ett resultat av en lång process av reduktion från en stor mängd improvisationer till en koncentrerad berättelse. Genom att leva med dessa verk sattes våra egna processer igång i både skapandet och livet.

Louise Bourgeois sa själv;

"En konstnärs ämne är känslor och idéer, inte material... Konst handlar kort sagt om livet."

3.

En förtätad, sensuell och vacker föreställning där musik, rörelse och ljus samspelar till en enhet. Föreställningen är en fristående reflektion kring Bourgeois' utställning *Mother and Child*. Musiken framförs live på flöjter, saxofon, slagverk och elektronik. Den unika kontrabasflöjten med sitt djupa suggestiva sound har en central roll i klangbilden, liksom Matusi, en ny innovation inspirerad av kinesiska bambuflöjter.

4.

Ju längre jag håller på som musiker desto mer förstår jag traditionens betydelse och att jag är en liten länk i en större kedja. För att kunna skapa något nytt behöver jag vara medveten om min historia. Min musik är formad av jazzen och den afroamerikanska musikens språk samt mitt svenska/europeiska kulturarv av visor och folkmusik. Jag har under flera decennier arbetat mycket med musiker från andra kulturer t.ex. Indien vilket också påverkat mig. Improvisationen är central för mig och genom att jag arbetar med summan av mina erfarenheter i varje ögonblick så har musiken varit en spegling av mitt liv och en väg till självkänedom.

Förebilder är t.ex. saxofonisten och kompositören Wayne Shorter som i sitt spel på senare år har något av samma kvalitet som jag ser i Bourgeois' gouacher; naket, rått, ömsint, direkt. Förutom de stora stilbildarna inom jazzen (som t.ex Miles Davis och John Coltrane) inspireras jag av armenisk duduk (rörbladinstrument) och bambuflöjter från Indien, Mellan Östern och Japan vars sound och tekniker jag försöker tillämpa på mina instrument.

5.

"You are born alone. You die alone. The value of the in between is trust and love." (*Louise Bourgeois*)